

Плясъкът на водите стихна внезапно. Откъм тепидариума
се зададе снажна, висока жена с широки рамене, сякаш из-
ваyani от мрамор. Тя леко пристъпваше с танцуващи стъпки,
като люлеещо се цвете връз ^{суприни} ~~тънките~~ крака. Потопи
края на пръстите си в горещата вода, след това постепенно
навлезе в ~~бистрия~~ ~~жжжжжжжжжж~~ басейна, докато над бистрите
талази образувани от потапянето и, остана да стърчи само
малката, ^и прекрасна глава. Тя поздрави с нежно кимане
познатите които забеляза и които все още не можеха да
се окопитят при гледката на толкова красота. Защото всич-
ки жени & млади и стари & патрицианки и робини прислужници,
хубави и нехубави все още не можеха да откашат очи от
това лице прясно като каймак и румено като шипков цвят,
от тия големи очи, които лътяха като черни елмази, ^{от}
^{така чистите ружа коси.}

Полека-лека те се окопитиха & отвърнаха любезно на поз-
дравите и и почнаха да свеждат глави една към друга:

- Снахата на Луницина Дидрона ...

- За Веста и Юнона! Не се е видяла подобна красота!

- ^{Олимпийците} ~~шъпнеха~~ матроните дошли от далечния ^{им, Зенфрон} ~~им, Зенфрон~~
^{и във възраст 50 години не се гледат} ~~и във възраст 50 години не се гледат~~

- Бах, мари! - промълвяха неволно според ^{хубавостта} ~~древните~~

си обичаи поримчените ^{знатни} ~~знатни~~ тракийки - хубост невиджана,
ала бездеткиня...

- Дошла е тук да се цери, дано се роди наследник на
имотите и богатствата на рода ^{ни} ~~Дидронов~~

- Голямата им снаха ^{ни} ~~реде~~ ^{то} ~~лани~~ вече седмо момиче

^{се Зенфрон} ~~се Зенфрон~~ ^{като} ~~като ^{сребърна} ~~сребърна~~ ^{дъщеря} ~~дъщеря~~~~